

Zpravodaj

BJB Brniště

Září 2023

17. ročník

*Stvoř mi, Bože, čisté srdce,
obnov v mém nitru
pevného ducha.*

Žalmy 51:12

Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.

Jan 10:9

Milí sourozenci a čtenáři,

v tomto verši je jedno z Ježíšova prohlášení "Já jsem". *Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude zachráněn*. Slovo zachránit znamená v řečtině uzdravit, zachránit, zachovat, spasit – dát věčný život, ale také v tom vidím, že nám Ježíš dává smysl našeho života. A smysl lidé nacházejí, když nežijí jen pro sebe. Ale někteří zase žijí pro druhé tak, že se rozdají. Doslova vyprázdní. Proto také mají dnes lékaři plné ruce práce s vyhořelými lidmi, kteří ztratili smysl života, radost, chuť do života, protože se úplně vydali (málo čerpali pro sebe). Potřebují v tom najít rovnováhu.

Ale Ježíš nám neříká jenom kým je a co dává, ale i jak toho dosáhnout - "*bude vcházet a vycházet*".

Je v tom určitá rovnováha. Začíná to přicházet k Ježíši. Být si vědom, co pro mě udělal. Vědět, že On, když jsem Mu uvěřil, vzal na sebe můj hřích a tak mě smířil s Bohem (a zároveň mě proměňuje, abych nehřešil). Máme přicházet k Němu čerpat od Něj tu živou vodu pro svůj život. Proto křesťané čtou Bibli, modlí se, schází se na bohoslužbách a skupinkách, navštěvují se navzájem a povzbuzují jeden druhého tím povzbuzením, jakého se nám dostává od Boha. Přijímáme. Přijímáme ten chléb života, tu živou vodu. (Ale jestli se sytíme víc zprávami v televizi = černou kronikou a tím, co se děje ve světě, a co nemůžeme ovlivnit - co se divíme, vždyť víme, že svět ve zlém leží - anebo jen románovou, či sci-fi literaturou, nemůžeme být plní té živé vody.)

No ale druhá část je vycházet. To znamená dávat to, co jsem přijal. Dělat něco pro druhé, pro společenství, pro Boha. (Na staršovstvu v poslední době mluvíme o službě. Aby každý mohl najít své místo a svůj úkol v tom organismu, kterým je církev. A nikdo není, že by nic neměl a nic nemohl dávat druhým. Všichni jsme mnoho dostali a když prosíme a tlučeme na ty dobré dveře, ještě víc dostaneme. - Děkuji, že můžu vidět, jak sloužíte mně tím, co já nemám.)

Abychom žili v rovnováze, potřebujeme nejenom vcházet, ale i vycházet. Jenom ten nalezne pastvu, kdo "*bude vcházet a vycházet*". I rybník, který se jednou naplnil, ale nemá přítok a odtok, po čase zapáchá. A může se stát, že i když má slabý přítok, ale žádný odtok, stane se z něj Mrtvé moře. Potřebujeme oboje. Přijímat i vydávat.

Je čas sázet i zalévat, čas bořit i čas stavět, čas přijímat i čas rozvažovat, čas pracovat i čas odpočívat. Je čas přicházet k Ježíši ("*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte ...* ."), ale je i čas vyjít ("*Běžte ke všem národům a získávejte mi učedníky ...* .")

Tak se modlím za to, abychom nacházeli tu rovnováhu ve svém i sborovém životě. Abychom ne jenom měli požehnání, ale abychom se i stali požehnaním.

Amen. Bůh vám žehnej. Jsem rád, že vás Bůh dal do mého života.

Jiří Šimek

OHLASY

Ohlasy ze staršovstva

Sešli jsme se v plném počtu a to 25.7.2023. Setkání jsme zahájili společnými modlitbami.

- Diskutovali jsme o Díkuvzdání, které se tradičně uskuteční druhou říjnovou nedělí, tedy 8.10., a rodinné bohoslužby se přesunou na první neděli v měsíci.
- Probrali jsme body na sborové shromáždění, které již proběhlo druhou nedělí v srpnu.
- Občas chce někdo využít sborové prostory pro přespání. Rozhodli jsme se dát tomu přesná pravidla.
- Diskutovali jsme o úklidu sborových prostor. K této diskusi byla operativně přizvána Anna Kouřimská, která dohlíží na práci uklízeček. Bude připraven podrobný rozpis toho, co se má kde uklízet.
- Řešili jsme pastorační otázky.
- Diskutovali jsme o Bratrských písních. Byli bychom rádi, kdyby se našli další, kteří se ke hraní bratrských písní přidají, aby nezněly neustále ty samé písně.
- Byli bychom rádi, aby svědectví nezaznívala v rámci oznámení, ale opravdu v části svědectví.
- Společný čas jsme uzavřeli opět modlitbami.

Pro Zpravodaj sepsala

Martina Matysová

Po stopách naší svatební cesty (která se uskutečnila před 26 lety)

Už dlouhou dobu nás s Bohouškem lákalo vyrazit na téměř zapomenutá místa, která jsme navštívili hned po svatbě v roce 1997. Konečně letos jsme se tedy vydali na tour de jižní Čechy.

Před těmi 26 lety jsme vyrazili hned následující den po svatbě s batohem, taškou, kytarou, a velkou láskou několika autobusy a pak pěšky přes pole, do asi 3 km vzdáleného rekreačního střediska Šumava, které patřilo pod vesničku Benešova Hora. Tam jsme strávili překrásný jeden týden líbánek, poznávání jeden druhého a sblížování se.

Byla tam hlavní budova, kde byla jídelna a také WC a sprchy. Po blíž se nacházelo několik – asi 6 větších chatiček, v jedné z nich jsme spali. Jídlo jsme měli tuším formou plné penze anebo polopenze, to už si nevzpomínám. Můj milý mě jednou překvapil a donesl mi ráno z jídelny snídani až do postele. Přes den jsme se starali jen o to, kam vyrazíme. Jelikož středisko bylo docela mimo civilizaci, chodili jsme několikrát za den ty 3 km přes louky, pole, tam a zpátky, abychom se dostali do městečka Stachy, odkud byl možný nástup do autobusu. Ale bylo mimo sezónu, bylo září a podle jízdního řádu jezdil třeba jen jeden autobus denně a tak jsme vyráželi i stopem. Dnes mi to přijde až neuvěřitelné. Navštívili jsme tak třeba hrad Rabí u Sušice. Tam nás vezl tehdejší starosta Vimperka, což jsme se dověděli až při cestě. Také nedaleké Kašperské Hory a hrad Kašperk, kam jsme šli pěšky asi 4 km z kopce, do kopce a tam zjistili, že mají zavřeno, bylo totiž pondělí. Ale nám nic nevadilo, byli jsme tak zamilovaní...po letech jsem bytostně pocítila, jak jsou mládí a zamilovanost silné a odolné veličiny. Všechno člověk dokáže, všechno zvládne....Vím, že jsme hodně nachodili a bylo nám spolu moc krásně. Bylo vlastně jedno, kam jdeme a jak dlouho. Nechtěli jsme se odlepit jeden od druhého. Po večerech jsme zpívali ve své chatičce chvály Pánu, někdy jsme spolu hráli karty, a hlavně, věnovali jsme se jeden druhému. Nebyly mobily, nebyl internet, nebyly aplikace na mapy, koupili jsme si tedy papírovou a podle ní jsme cestovali. Byl to úplně jiný svět.

Když jsme letos v červnu dorazili do městečka Kašperské Hory, kde jsme měli ubytování v krásném, milém, klidném penzionu Kristýna, měli jsme auto a v něm 2 velké kufry, plné všech potřebností na týden a batoh a tašku s jídlem. Ještě týž den jsme se byli projít na náměstíčko, které se nám opravdu z minulosti vybavilo, jen bylo teď krásně opravené a malebné, s novou kašnou, kde bylo příjemné se v horkém dni osvěžit, což jsme taky udělali.

Druhý den jsme vyrazili autem nejprve na Pustý hrádek, odkud byl pře-

krásný výhled na hrad Kašperk. Na ten jsme se letos nechystali, protože jsem měla nemocné koleno a tak jsem všude chodila jak postarší babička. Už toto byl velký rozdíl od naší svatební cesty ☺ Z Pustého hrádku jsme se kochali nádherným výhledem do kraje. Pak jsme vyrazili na hrad Rabí u Sušice. Tam jsme absolvovali náročnou prohlídku, při které moje koleno dostalo zabrat, ale nemohla jsem si to nechat ujít. Snažili jsme se ze střípků vzpomínek a starých fotek vybavit, kdy jsme tenkrát šli a jak to tam tenkrát vypadalo. Bylo to zajímavé být na stejných místech v úplně jiném světě, v jiné době.

Po návštěvě Rabí jsme si dali oběd v blízké restauraci a pak nás cestou zpět stihla průtrž mračen a velký liják a vichřice, kdy létaly větve ze stromů, bylo to dobrodružné, ale Pán nás ochránil, dovedl nás do bezpečí. Rozhodli jsme se vrátit na penzion a k cíli cesty jsme se rozhodli vydat až navečer. Když se opět udělalo krásně, vyrazili jsme na místo, kde se přesně odehrávala naše svatební cesta, na rekreační středisko Šumava.

Jelikož jsme jeli autem, přijeli jsme jinou cestou, než jakou jsme kdysi chodili z městečka Stachy. Cesta, kterou jsme jeli, byla čím dál více kamenitá, drkotavá, zarostlá...bylo to vzrušující. A když jsme dorazili k hlavní budově, zatajil se nám dech. Vystoupili jsme a viděli...zkázu. Zkázu zubu času. Věděli jsme, že místo je už opuštěné, ale že bude tolik zpustlé, zarostlé a smutné, to jsme netušili. Tráva až po pas, všude bodláčí a pavučiny, slimáci, rozbitá okna i dveře, sutiny v hlavní budově, cesta k chatkám neexistující, divoké keře, stromy, které tam kdysi nebyly a ty co tam byly – krásné borovice, tam nebyly nyní...měli jsme 2 fotky a porovnávali. Letěly nám hlavou vzpomínky, tady byla krásně upravená cestička k chatkám, hřiště, támhle tekł potok, do kterého Bohouš tenkrát šlápl, hlavní budova měla svou slávu a lesk, byli tam milí lidé, rekreanti i personál, tady jsme se poprvé spolu sprchovali a tady byl vchod do jídelny. Můžu vám říct, že mi tam vstoupily slzy do očí. A vtom ke mně promluvil Bůh a bylo to silné a mocné:

Takhle vypadají vztahy, které necháme zpustnout. Manželství, o které se nestaráme, nepečujeme. Nečistíme cesty, nesekáme trávu a necháme to zarůst, neodpouštíme křivdy a necháme to hnit. Dábel to hned využije a ničí, boří, vznikají sutiny, ze kterých se těžko staví. Nesmíme nechat zbořit naši lásku.

To slovo mi znělo v srdci ještě několik dní. Samozřejmě jsem to hned říkala Bohoušovi. Přijde mi to teď po letech mnohem těžší budovat, starat se, pečovat, odpouštět, snažit se porozumět. Je to těžší než před lety, kdy jsme byli zamilovaní a všechno nám šlo samo. Někdy mám pocit, že každý mluvíme jiným jazykem a je tak těžké najít společnou řeč. Ale chceme usilovat, chceme bojovat o naši lásku, nenechat, aby zlo všechno zničilo, nesmíme to nechat ladem. Záleží nám na našich vztazích a Bůh je naše pomoc v každé situaci. Je to Jeho vůle, abychom se milovali, a proto nám vždy pomáhá, když je to těžké.

Zbytek dovolené se nesl v duchu dalších cest a výletů. Krásná je ta naše česká země. Mnohokrát byla naše srdce naplněna vděčností a radostí, ale stejně jako v životě, jsme čelili i náročným situacím, kdy jsme se neshodli, kdy jsem neměla dobrou náladu nebo prožívala strach na cestách, Bohouš zvýšil hlas a nebyla nejlepší atmosféra. Ale když si pak o tom promluvíme a nejlíp, když se za to spolu modlíme, vydáme Bohu do rukou naši slabost, sobeckost, a prosíme, aby nás z toho dostal, pomohl nám, On nám dá znovu se nadechnout, pročistí naše cesty i naše srdce. Díky Jemu, že ho můžeme znát. Kde bychom za ty roky byli bez Něho...

Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.

1. Kor. 13,7.

(toto slovo jsme si kdysi nechali napsat na naše svatební oznámení)

Martina Berková

.....

K ZAMYŠLENÍ

Znáte to? Ptáte se, co? Něco čtete nebo slyšíte, dokonce si to i zapíšete, protože vás to zaujme či osloví a pak to zapadne někde v paměti, někde mezi jinými poznámkami, někde mezi dalšími věcmi, které čtete nebo slyšíte. Ale jednoho dne se k tomu náhodou vrátíte a udeří vás to takovou silou, že už to není jen oslovení, ale už se to pro vás stane realitou. Už se vám to stalo? Mně ano. Několikrát. Ale tentokrát to pro mne najednou byla až hmatatelná realita.

Jak jsem už několikrát doporučovala ve svých kázáních, i já si na lístky píšu verše, které mě osloví, myšlenky z kázání či knih a pak si je lepím v pracovně na skříň nebo špendlím na nástěнку. Pak když mě něco trápí, něco tíží, něco řeším, těkají mi oči po těch lístečkách, procházím myšlenky na nich zachycené. Vždy mě něco znovu osloví, potěší, nasměruje.

Už ani nevím, kdy jsem si zapsala to, co s vámi chci dnes sdílet. Autorem těch myšlenek je jeden americký kazatel, L. Giglio, který měl na youtube sérii kázání Chain breaker (Ten, který láme pouta). Každý z nás si neseme do života s Bohem různá pouta. Pouta závislostí, neodpuštění, bolesti, zklamání,... Pouta, která nám nedovolují žít svobodně,

dokud nedovolíme Kristu, aby ta pouta zlámal a osvobodil nás. Jsou to často věci, které vyplouvají na povrch až po x letech, kdy chodíme s Kristem. Jsou to věci, které v sobě zamykáme, snažíme se je ignorovat, popírat, ale jsou tam a ovlivňují náš život.

Poznámky, které vám teď předložím, se týkají naší minulosti. Dětství, dospívání, ale i zralého věku... čehokoli, co vás trápí z vaší minulosti. Nemusí to být jen před tím, než jste uvěřili v Pána Ježíše Krista, ale i věci z dob našeho chození s Kristem. Věci, které jsme neodpustili druhým nebo možná i sami sobě. Věci, které svazují a nedovolují svobodně dýchat.

Je to už pár měsíců, co mi tyto poznámky visí na nástěnce, ale teprve nedávno se pro mne stali realitou. Ještě si to budu muset několi-krát připomenout, ale už teď cítím, že mohu dýchat volněji, že jsem svobodnější. Třeba to pomůže i někomu z vás.

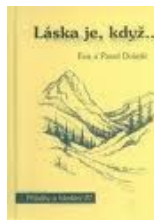
Martina Matysová

P.S. Jsou to sice jen útržky z kázání, ale přesto doufám, že vám budou dávat smysl.

- Potřebuješ vidět svou minulost přibitou na kříž.
- Všechn stud, veškerá vina, muka, opuštěnost, pocit osamělosti, bolest, agonie, zneužití, smrt... vše je přibito na kříž
- Všechno, co jsi udělal, je přibito na kříž. Všechno, co bylo učiněno TOBĚ, je také přibito na KŘÍŽ, protože je to hřích někoho jiného a je to přibito na kříž.
- Ježíš ZA TO VŠECHNO byl týrán, bit, zaprodán, zrazen, ukřižován, proklet a umřel.
- Nejlepší zpráva o minulosti je, že JE MINULOSTÍ a ty jsi to zvládl až sem. Zvládl jsi víc, než by sis kdy dovedl představit nebo pomyslet, že bys mohl prožít a přežít.
- Došel jsi až sem skrze zneužití, rány, zklamání, ztráty, selhání. Už je to minulost. A ty jsi to zvládl, protože každý den Bůh otočil novou stránku s novou milostí.
- Minulost nemáš milovat. Ale nechat Boha použít tvou minulost pro někoho dalšího.
- Máš příběh, který máš sdílet. V tvém životě byla bolest, selhání, opuštění, vina... ale máš Boha, který je větší.

Eva a Pavel Dolejší: Láska je když... Příběhy o hledání 3

Autoři této knihy v předmluvě napsali: Možná vás bude zajímat, jak je to s autentičností našeho příběhu. Pro většinu hlavních postav nám byli předlohou lidé z masa a kostí, které jsme dobře znali. A vložit do příběhu epizodu s povodní nás napadlo poté, co jsme ji sami v srpnu 2002 na vlastní kůži zažili ve Veselí nad Lužnicí.

Eva a Pavel Dolejší: Svatbou život nekončí Příběhy o hledání 4

Od autorů: Dostává se vám do rukou poslední kniha z Kopanin. Tak jako knihy předešlé, nadhazuje i tato otázku k zamyšlení, případně k hlubokému hledání, a tou je evoluce kontra stvoření. Pro jisté odlehčení, a jak doufáme i vaše pobavení, jsme použili v hojně míře příhody naše či našich přátel prožité při dlouholetém toulání se přírodou.

Reinhard Hirtler: Srdce

Dlouhé roky jsme mysleli, že mozek řídí naše tělo, je tomu ale skutečně tak? Dnes víme, že mezi srdcem a mozkiem probíhá neustálá komunikace. Který z těchto orgánů je ovšem důležitější? Co o tom říká Bůh? Když se podíváme na to, co o srdci říká Bible a co o něm zjistila věda, je zřejmé, že se nejedná o pouhý sval pumpující krev; srdce má schopnost myslet! A právě tato schopnost - nově objevená vědou a zjevená Bohem před tisícovkami let prostřednictvím stovek biblických veršů týkajících se srdce - je určující pro to, co v každodenním životě zakoušíme.

Růžena Kucová

BIBLICKÝ KVÍZ

Tak doufám, že jste o prázdninách nezháleli a biblický kvíz z minulého čísla máte hotový. Správné odpovědi najdete opět na konci nového kvízu. Tak s chutí do toho:

1. Jaký je nejkratší verš v Bibli?
A. Ježíš se modlil.
B. Ježíš plakal.
C. Ježíš usnul.
D. Ježíš vzdal díky.
2. Kdo před kázáním evangelia pracoval jako výběrčí daní?
A. Pavel
B. Zacheus
C. Matouš
D. Jidáš
3. Co způsobilo Samsonovu smrt?
A. Strhl sloupy
B. Kopí
C. Spadl ze skály
D. Uškrčen nepřítelem
4. Které hradby zbořil Bůh, aby Izraelci mohli dobít město?
A. Antiochie
B. Gatu
C. Jericha
D. Damašku

Správné odpovědi z minulého čísla:

1. b, 2. c, 3. d, 4. a, 5. c, 6. a - Galilejské, Genezaretské, Tiberiadské—záleží na překladu vaší Bible.

.....

POZVÁNKA

Milé sestry,

Po delší odmlce bych vás chtěla opět pozvat na sesterskou skupinku, která se začala scházet v době před Covidem a po něm jsem se neuměla rozhoupat vás znovu pozvat k setkávání. Pokud můžete a bude se vám chtít, sejdem se ve sborové kuchyňce ve středu 27.9. v 17:00, kde se domluvíme dalších detailech setkávání. Téma nám ale zůstává stejné a to ŽENY V BIBLI.

Na setkání se těší

Martina Matysová

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00
v Oáze

Téma:

Evangelium podle Jana
-
Zatím neurčeno

Mládež

pátek 19:30

- 1.9. ještě prázdniny
- 8.9. společné grilování
- 15.9. Vítek
- 22.9. Anet
- 29.9. Martina M.

Dorost

čtvrtek 17:00

- 7.9. Jirka
- 14.9. Anička
- 21.9. Dan
- 28.9. Jirka

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

-

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

Pondělí 11. a 25.9. v 17:30

Skupinka v Mimoni:

Středa 6.9. a čtvrtek 21.9. v 18:00

Skupinka „Východní“:

dle domluvy

Nedělní bohoslužby

- 3.9. vedení i kázání: Jiří Šimek
- 10.9. vedení: Štefan Halža
Slovíčko k dětem i dospělým: Kamila Matysová
Večeře Páně
- 17.9. vedení i kázání: Jiří Šimek
- 24.9. vedení i kázání: Martina Matysová

Modlitební setkání

každou neděli v 9:00
v kanceláři sboru

**Nedělní škola
pro děti 3–10 let
v klubovně v 1. patře**

- 3.9. Irenka Vira vede k poslušnosti (Abraham)
- 10.9. Kamila Slovíčko k dětem - Apoštol Pavel
- 17.9. Petra Učit se z chyb (Abraham)
- 24.9. Anička Nic není příliš těžké pro Boha (Abraham)

V termínu **17. – 19. listopadu** bychom rádi uskutečnili víkendový pobyt pro děti v Bělé pod Bezdězem.

